

GÝMPLOVINY

"Genialita je
prezlečená
vytrvalosť."
Mike Newline

Gymnázium
J.B. Magina vo
Vrbovom
Vám prináša školský časopis
Gymploviny... V novom, lepšom
a krajšom prevedení.

1. číslo 8. ročníka
november 2010

Redakcia Školského časopisu
Gymnázium Jána Baltazára Magina Vrbové
Beňovského 358/100
922 03 Vrbové

Milí naši čitatelia, teší ma, že sa vám môžem opäť prihovoriť na stránkach nášho časopisu. Radosť je o to väčšia, že sa blížia najkrajšie sviatky v roku, sviatky rodiny a pokoja a naša redakcia vám prináša vianočný balíček v podobe nového vydania. Každý z nás miluje prekvapenia a tie na vás čakajú aj v tomto čísle. Opäť sme pre vás zhromaždili najdôležitejšie udalosti a akcie nášho gymnázia, zaujímavé rozhovory, nechýba ani rubrika s vtipmi a vtipnými nepodarkami našich študentov. Darčekom pre nás bude vaša radosť a záujem o časopis, vaše podnety a názory v boxe nápadov. Vianoce sú o plnení snov a radosti. Nezabúdajme ale, že splnené sny nemusia mať práve podobu krásnych vyblýskaných darčiekov. Splnený sen môže byť úplne jednoduchý, niekedy dokonca ani nemusí vyjsť na jednotku. Vo svete ľudí skrátka tento zákon niekedy nefunguje. A je to naozaj dôvod, nechať sa ihneď odradiť? Nikdy si nedajte svoje tajné želania nikým pokaziť. Cieľom nášho predvianočného čísla je spríjemniť vám voľné chvíľky, pobaviť, ale i nájsť si čas iba pre seba, zamyslieť sa nad svojimi prániami a nebáť sa nasledovať svoj cieľ. Urobte radosť sebe a svojim blízkym. Úsmevom, milým slovom, či pohladením. Želáme vám veľa splnených snov, túžob a prání nielen počas blížiacich sa sviatkov ale aj v Novom roku 2011.

Krásne sviatky vám želá naša redakcia
Gymplovín ☺

Pedagogický dozor: Mgr. Tatiana Vavříková

Korektúra: PaedDr. Veronika Chvalová

Grafická úprava: Patrik Kubíček

Michaela Matušovská

Šéfredaktor: Petra Filanová

Redakčná rada: Lenka Peterková

Daniela Peterková

Stanislava Michnová

Janka Ferechová

Zuzka Ondreičková

FRANCÚZSKY INŠTITÚT

Dňa 7. 10. 2010 sa žiaci 2.A triedy, z francúzskeho jazyka, zúčastnili na exkurzii v Bratislave. Spolu s našou pani profesorkou Mgr. Vatrťovou a žiakmi 3. ročníka, ktorí išli na VAPAC, sme sa okolo 8:00 hod. stretli pred gymnáziom. Do Bratislavy sme prišli okolo 10. hod. Ako prvé sme navštívili francúzsku reštauráciu Chez - Amelie. Reštauráciu vlastnil francúzsky majiteľ, ktorý nás srdečne privítal. Táto reštaurácia bola a je zaujímavá tým, že sa tu robia iba palacinky a to na 2 spôsoby: slané a sladké. Každý sme si objednali palacinku podľa svojej chuti. Mohli sme dokonca ísť „nakuknúť“ aj do kuchyne, kde sa palacinky pripravovali. Keď nám už spomínanú dobrotu priniesli, zrazu nám prišlo ľúto ich zjesť, pretože boli nádhorne vyzdobené a poskladané do rôznych tvarov napr. do pentagramu, ako pavučina a pomocou šľahačky a čokolády bol vytvorený pavúk a pod. Nuž a keď sme sa dosýta najedli, šli sme na výstavu Talianskej módy. O 13:00 hod. sme prišli do Francúzskeho inštitútu, v ktorom je možnosť si vypožičať knihy, DVD, časopisy, CD a iné veci len vo francúzskom jazyku. Pracovníčka tohto inštitútu nám porozprávala, čo všetko tu nájdeme a čo si môžeme vypožičať. Na Obchodnej ulici sme si dali 30 min. rozchod a potom sme čakali na autobus aj s tretiakmi, s ktorými nás autobus odviezol domov.

Počas exkurzie sme si z Bratislavy odniesli veľa pekných zážitkov a fotografií. A keby ste náhodou boli v Bratislave a mali chuť na palacinky, tak vám odporúčam zájsť do už spomínanej reštaurácie a ochutnať z rozličných chutí. Sú moc dobréééé!

Daniela Peterková, 2.A

VAPAC

Dňa 7.10. 2010 sa študenti tretieho ročníka zúčastnili na burze vysokých škôl v Národnom tenisovom centre v Bratislave, kde si mohli vybrať spomedzi viac než 60 vysokých škôl zo Slovenska, Čiech ale aj Británie, Ameriky či Austrálie. Boli tu aj rôzne vzdelávacie inštitúcie, ktoré ponúkali štúdium v zahraničí a jazykové kurzy. Zo Slovenska sa prezentovali napríklad Univerzita Komenského, Trnavská univerzita alebo Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre. Okrem iného nás zaujala aj Akadémia ozbrojených síl gen. M. R. Štefánika z Liptovského Mikuláša. Po náročnom vyberaní a rozhodovaní sme si boli oddýchnuť v nákupno-zábavnom centre blízko Dunaja v Eurovea. Boli s nimi aj druháci, ktorí boli na návšteve Francúzskeho inštitútu a v Pálffyho paláci na jedinečnej výstave talianskej módy, ktorá putuje po celom svete.

Lenka Peterková, 3.A

Rapsódie Jozefa Cígera-Hronského

25. októbra sa študenti 3. ročníka zúčastnili predstavenia Rapsódie Jozefa Cígera-Hronského, súborné zhrnutie jeho najvýznamnejších postáv a diel. Pred samotným predstavením sme sa zúčastnili exkurzie v izbe Ivana Krasku, kde sme sa dozvedeli viac o ťivote tohto spisovateľa. Niektorí z nás dostali potom na hodinku rozchod a šli si nakúpiť do Auparku. Nakoniec sme sa všetci stretli v Dome umenia v Piešťanoch. V programe účinkovali Ján Gallovič, Přemysl Boublík, Lucia Lapišáková, Jana Lieskovská. Po skončení programu sme sa po vlastnej osi vydali na cestu domov.

Petra Filanová, 3.A

O kúpeľoch s úsmevom

8. októbra 2010 sa v aule nášho gymnázia konala výstava s názvom „O kúpeľoch s úsmevom“. Výstava bola zrealizovaná v spolupráci s Mestskou knižnicou v Piešťanoch. Obrazy boli akousi „zbierkou“ vtipov o kúpeľoch od autorov kresleného humoru nielen zo Slovenska, ale aj z Čiech, Poľska a Maďarska, ktorá predstavuje kreslený humor a satiru zameranú na kať dodenný ťivot.

Môj prvý deň v škole

Začiatok nového školského roka sme doteraz vnímali so samozrejmosťou a s prichádzajúcim koncom prázdnin sme sa tešili na stretnutie so svojimi kamošmi a starými známymi učiteľmi. Tento rok je pre mňa a mojich rovesníkov iný. Starý kolektív sa rozpadol a ja som sa druhého septembra ocitla pred dverami mne doteraz cudzej školy. Vošla som do triedy plnej neznámych tvári. Opísať môj em len svoje pocity, ale myslím si, že ostatných dvadsaťštyri spolužiakov prežívalo asi niečo podobné. V mojich myšlienkach sa striedala „ľútosť“ nad stratou starého a radosť z očakávania niečoho nového.

Prvé pocity v našej triede som mala zmiešané, ale v tomto cudzom prostredí som sa cítila celkom príjemne a páčilo sa mi aj nesmelé obzeranie si spolužiakov navzájom. K uvoľneniu napätej atmosféry nám pravdepodobne pomohol aj prvý kontakt s našimi profesormi, ktorí boli veľmi milí.

Začiatky sú vťdy veľmi ťažké, my sme vlastne skončili jednu etapu nášho ťivota a začíname novú. Aj keď mi v novom prostredí veľmi chýbajú starí spolužiaci, pomáha mi vedomie, že sa môžeme hocikedy stretnúť, ale aj to, že som si našla nových známych a teším sa na spoločne prežitú štyri roky v našom gymnáziu.

Zuzana Ondreičková, 1.A

Môj prvý deň v škole

Ako väčšina žiakov aj ja som bola zvedavá ako to bude v novej škole vyzerat'. Akí sú tam ľudia, učitelia, aký budem mať kolektív a celkové prostredie. Už pár dní predtým som z toho bola nervózna. A bola som zvedavá na nových učiteľov. Bála som sa toho, aby nový kolektív nebol ako na základnej škole. Nemala som totiž veľa skutočných kamarátov, ktorí tieť pomôtu, keď niečo neviem a nie iba keď niečo potrebujú oni. Mám rada ochotu z oboch strán. Býva to tak na väčšine školách. Ale to už je za mnou.

Nastal očakávaný deň. Ako prvý nasledoval príhovor riaditeľa, ktorý bol chvalabohu stručný a výstižný. Potom dostal slovo starosta mesta. To už bolo mierne dlhšie, ale taktieť sa to nedá porovnat' so základnou školou, kde príhovor trval dve hodiny a všetkých nás boleli nohy z únavného zdrťovania. Potom pár žiakov malo prednes básne. Jedna žiačka spievala so svojou kapelou. A nakoniec sme sa porozchádzali do svojich tried.

Vstúpila som do triedy, okolo seba som zbadala samé nové zvedavé tváre ať na pár výnimiek. Prišlo ku mne jedno dievča a dohodli sme sa, že si sadneme spolu. Vyzerala byť veľmi milá a sympatická. Nemýlila som sa, čo som zistila, keď som ju neskôr lepšie spoznala. Moji noví spoluťiaci vyzerali tieť celkom v pohode, niektorí sa poznali ešte zo základnej, tak si posadali pekne spolu po skupinkách. Zistila som, že sme len jedna trieda, kde nás je 24. Medzi nami boli tieť dve dievčatá zo susednej triedy ešte z čias môjho štúdia na základnej škole. Bola som rada, že aspoň niekoho poznám a že sú so mnou na škole, pretoťe som si ich obľúbila ešte na základnej.

O chvíľku na to vstúpila do našej triedy naša nová triedna učiteľka. Predstavila sa nám, oboznámila nás s tým, aký je systém na škole, hovorila o školskom poriadku a vyvesila nám ho na nástenku. Dostali sme už aj rozvrh na ďalšie dni. Postupne sme sa popredstavovali ako sa voláme a odkiaľ sme. Pýtala sa nás, aké máme pocity z nového prostredia, či sa nám tu páči. Bola veľmi príjemná, ohľaduplná, pokojná, dôsledná a hlavne otvorená, proste taká správna pani učiteľka zo skúsenosťami so žiakmi. Povedala nám, aké predmety nás bude učiť, kde sú učebne určené na dané predmety, ktoré sú naše skrinky a že dostaneme školské preukazy. Aké krúťky sú na škole, do akých aktivít sa môťeme zapojiť, čo sa udeje tento školský rok, aké exkurzie budeme mať, že nás čakajú imatrikulácie. Škola sa zapája aj do charitatívnej činnosti. Jednoducho v prvý deň sme dostali veľké množstvo informácii. Na chodbách sme zbadali ďalších žiakov, ktorí navštevujú našu školu. Všetci boli k nám milí, nestretla som sa ani z jedným negatívnym prístupom. Boli ochotní nám s čímkoľvek pomôct', ak by sme niečo hľadali alebo sa tam prvé dni nevedeli zorientovat', jednoducho so všetkým.

Takťe môj prvý školský deň som preťila veľmi dobre, príjemne prekvapená. Dúfam, že to tak aj zostane a budem mať takých dobrých sympatických spoluťiakov/čky a učiteľky ako som spoznala na tejto škole, po celé štyri roky.

Jana Ferechová, 1.A

Halloween

Väčšina z nás má Halloween rada. Ako každy rok, aj tento sa ho zúčastnila aj naša škola. My prváci sme mali povinné masky, v ktorých sme prišli do školy, celý deň sme sa v nich učili a strašili sme nimi učiteľov, ktorí mali na konci za úlohu vyhodnotiť najlepšiu halloweensku triedu.

Moderovanie programu mali na starosť dvaja študenti 3. Ročníka (A.Vittek a M.Cibulka). Svoju úlohu perfektne zvládli a hlavne vedeli zabaviť divákov svojimi vtipnými hláškami. Prvou dôležitou súčasťou boli scény. Ako prvá prišla na rad 1.A so scénkou s názvom Povolania. Myslím, že ňou dobre zabavili žiakov a tak isto učiteľov. Ďalej prišla na rad 2.A so svojou scénkou Život lavičky. Triedy 3.A a 3.B mali spoločne pripravenú scénu s názvom Ghost of the school. Ako posledná vystúpila 4.A. Ich scéna mala názov Televízia JBM - Channel. Osoby v nej boli perfektne zorganizované. Scéna bola hraná vlastne spomalene a podstatu výborne vystihli.

Druhou časťou programu bolo vyhodnocovanie hallowenskej výzdoby tried. Najstrašidelnejšia trieda bola odmenená cenou. Na prvom mieste sa umiestnila 2.A trieda. Bola celá v temných farbách, dokonca mali v triede truhlu, z ktorej trčala kostra ruky, ďalej čierne balóny, fingovanú krv stekajúcu po stenách a veľa iného. Druhé miesto získala 3.A, ktorá bola veľmi natesno s 2.A pretože to boli naozaj najlepšie vyzdobené triedy. 3.B zaujala tretie miesto. Žiaci všetkých tried si dali veľmi záležať.

Halloween pokračoval vyhodnocovaním najkrajších tekvic. Najkrajšiu tekvicu vyrobila žiacka Lenka Mind'árová. Žiačky D. Klátiková a M. Šteruská vyhrali pre svoju tekvicu druhé miesto. Na treťom mieste sa umiestnila tekvica D. Piscovej. Tieto tvorivé žiacky nás potešili svojou fantáziou.

Každá trieda mala za úlohu vyrobiť si svoju tekvicu a hallowensky koláč resp. tortu, ktorou sa reprezentovala. Prvé miesto získala v súťaži o najkrajšiu tortu 1. A. Bola dvojposchodová, na jej vrchu bol duch a netopiere. Krásna torta, ktorá mala tvar tekvice sa umiestnila na druhom mieste z 3.A a tretie miesto sa ušlo 2.A.

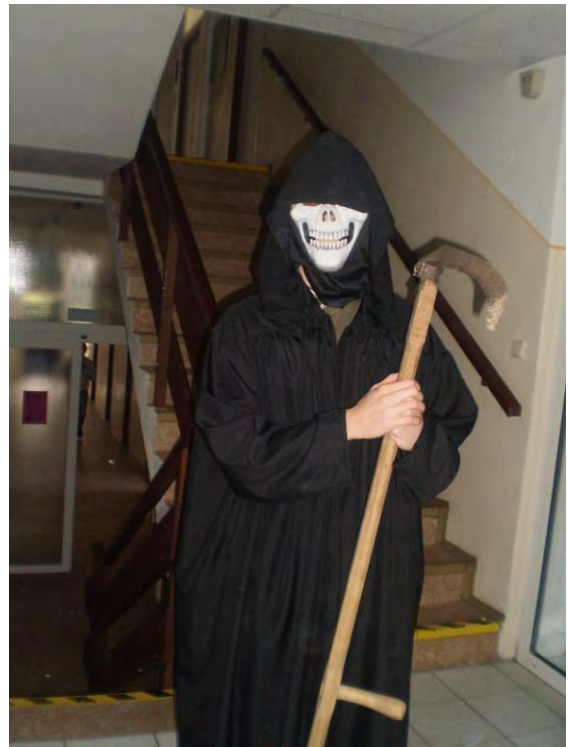
Zlatým klincom programu bolo vyhodnocovanie masiek, moderátori požiadali žiakov, aby prišli na pódium, predstavili sa a povedali pár slov ku svojej maske, prezentovali ju. Boli tam aj skupinové masky, napr. zdravotné sestry. Porota to mala verz ťažké, vybrať z toľkého množstva. Najlepšia maska bola zároveň aj náš moderátor, ktorou bol Joker (Andrej Vittek). O druhé miesto bojovali dievčatá s maskami cigánok (M.Kochanová a S.Vašková) s indiánskou tanečnicou M. Ondrejkovou, ktoré nakoniec vyhrala tanečnica. Žiak s maskou SBS-kára (V.Gašparík) sa umiestnil na treťom mieste.

Podvečer vystúpila skupina Black apple, ktorá sa zameriava na covery od rôznych známych kapiel ako je Blink 182, Green Day, Deep purple, AC-DC, Metalica, Horkýťe slíťe a i.

Večer sa konala diskotéka. Okolo desiatej či jedenástej hodiny sa začali premietat' v učebniach filmy rôzneho žánru, horory, ale aj komédie a filmy

akčného typu. Ťiaci mali na výber z ponuky filmov, prevládali však horory. Spali sme v spacákoch po dvoch triedach. Ráno sme si poupratovali učebne, kúpili niečo na raňajky a pokračovali vo vyučovaní. Myslím, že tento rok sa halloween veľmi vydaril, páčil sa mi program aj halloweenska noc. Dúfam, že si ho zopakujeme aj na budúci rok, pretože sa veľmi vydaril.

Jana Ferechová, 1.A

Imatrikulácie 2010

Na našej škole sa konali dňa 15.10.2010. Ľiaci tretieho ročníka pripravili pekný program. Celú akciu uvádzali a moderovali A. Vittek a M. Cibulka.

Je to deň, keď sme sa my, prváci zaradili medzi ostatných študentov. Začínali po vyučovaní a trvali približne dve hodiny.

Na začiatok nechýbala sviatočná prísaha prvákov, v ktorej museli s rukou na srdci prisahať tretiakom, že sa budú usilovne učiť, zdravieť starších študentov, odovzdávať desiatu a podobné veci. ☺ Potom každý z nás osobne prešiel bránou a obdržal certifikát, že je študent.

Pre prvákov bolo prichystaných 10 disciplín, ktoré museli zvládnuť.

Súťaž v holení balónu (väčšinou balón praskol). Štyri dievčatá rozdelené po dvoch mali úlohu čo najrýchlejšie zjesť jablko zo zviazanými rukami, ktoré viselo na šnúrke. Dosť sa im to šmýkalo, takže to bolo náročné. Ďalšou úlohou bolo vopchať ruku do vedra s pomyjami a vytiahnuť z neho čo najrýchlejšie 1 cent. Skupiny, čo mali medzi sebou túto súťaž, ho nenašli... chyták bol v tom, že ho moderátori mali vo vrecku. Už za to, že boli ochotní prváci strčiť do kýbľa s pomyjami ruku, dostala každá skupina 1 bod. Program pokračoval v jedení cibule, ktorú mali zapíť mliekom - súťažiaci sa statočne držali a vyhrala to prvá skupina. Recitovanie básničky so šumienkou v ústach tiež nebolo bohviečo. Pohľad na nich bol dosť nepríjemný. Ak by si mohli prváci vybrať, tak by to bolo asi práve spievanie s krabicou na hlave. Ďalej mal chlapec so zviazanými očami dievčaťu umývať zuby s cesnakovou pastou

a naopak. Ďalej nasledovala súťaž, ktorá bola vybraná iba chalanov. Spočívala v tom, že mali vytiahnuť z vody zubami do 10 sekúnd jablko. Tej skupine, ktorej sa to podarilo za najkratší čas, tá vyhrala. Posledná súťaž mala názov trojbal, to znamená, že jedna súťažiaci musela naniesť na tvár druhej čo najväčšiu vrstvu trojbalu v tejto postupnosti - vajíčko, múka, strúhanka. Na konci imatrikulácie boli prváci zoradení v trojrade po ôsmich a za nimi boli tretiaci, ktorí im vlasy ozvláštnili rozbitými vajčkami. ☺

Takto zriadení sme išli domov. Na túto udalosť sa boli pozrieť aj bývalí študenti gymnázia, ktorí sa určite pekne bavili, ako to všetko majú prváci zvládnuť.

Všetci sme ich prežili, hlavne bez psychickej ujmy na zdraví. Na tento deň budem dlho spomínať ako na deň, v ktorom som si užila veľa vtipných situácií a zábavy.

Jana Ferechová, 1.A

Letná škola

žurnalistiky

V dňoch 30.6 - 2.7. 2010 som sa zúčastnila Letnej školy žurnalistiky, ktorú organizovala Katedra žurnalistiky Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity (ďalej len FF KU) v Ružomberku. Hneď v prvý večer sa konala diskusia „Ako robiť úspešný školský časopis?“ s tvorcami školského časopisu Zumag, ktorý vydáva FF KU. Rozprávali sme sa o tom, ako motivovať študentov, aké funkcie zastávame, či máme stretnutia redakčnej rady počas hodín alebo po škole. Na druhý deň sme si mohli podiskutovať s Patrikom Hermanom, známym moderátorom. Vo vyše takmer dvojhodinovej diskusii nám porozprával ako sa napr. dostal k moderovaniu relácie Lampárne, Súčasťou programu boli tiež workshopy (Manipulácia, Grafika, Televízia, Rozhlas a Časopis), ktoré sa konali podľa rozdelených skupín a každý účastník si vyskúšal všetky workshopy. Ešte v ten deň som sa osobne zúčastnila rozhovoru a diskusie s moderátorom hlavných správ STV1 - Ľubomírom Bajaníkom. Odpovedal nám na všetky naše zvedavé otázky a bol veľmi sympatický. Zúčastnili sme sa tiež ďalšej diskusie s bývalými absolventmi FF KU, ktorí nám veľmi radi poradili, ako sa stať úspešným novinárom a ako sa stále viac a viac zlepšovať. Mnohí z týchto študentov dnes pracujú v popredných slovenských médiách a ich mená sa objavujú napr. v denníku SME alebo v Hospodárskych novinách. Na záver Letnej školy nás príjemnými slovami povzbudil rektor KU Tadeusz Zasepa a takisto nám boli odovzdané certifikáty o účasti a CD s fotkami, aby nám pripomínali týchto pár dní. Na koniec

môžem len dodať- neľutujem, že som sa tohto všetkého zúčastnila, som rada, že som mohla spoznať skvelých ľudí, najmä doktorantov, ktorí nás viedli a ukázali nám, že aj my môžeme byť žurnalistami, aj keď zatiaľ len tak „na nečisto“. ☺

Petra Filanová, 3.A

V dňoch 30.6 - 3.7.2010 som sa zúčastnila na projekte zameranom pre mladých žurnalistov. Na stanici v Piešťanoch som nastupovala s rôznymi očakávaniami, ktoré boli v mnohom prekonané. V Ružomberku som vystúpila do krásnej krajiny a medzi príjemných ľudí. Program bol bohatý. Mohla som si vyskúšať tvorbu časopisu, rozhlas, televíziu, naučiť sa robiť grafiku a dozvedieť sa tiež ako s nami médiá a reklama dokážu manipulovať. Okrem toho som sa stretla aj so zaujímavými ľuďmi. So spisovateľom Antonom Laučekom, moderátorom Lampárne Patrikom Hermanom a mala som možnosť urobiť rozhovor s moderátorom hlavných správ na STV1 Ľubomírom Bajaníkom. Nechýbali ani tvorcovia rôznych časopisov a ich redaktori. Organizátori nám dopriali aj pohyb a to výletom na hrad Likava v blízkosti Ružomberka alebo do vzdialenejšieho skanzenu Vlkoš. Ja som sa zaradila medzi tých lenivejších a vybrala si cestu na Likavu, ktorá bola aj tak dosť náročná. Mnohým stačila aj dlhá cesta z internátu na fakultu. Túto skúsenosť hodnotím veľmi pozitívne. Dala mi možnosť zoznámiť sa so svetom žurnalistiky ako takej a jej jednotlivými odvetvami a zistiť, ktoré z nich mi je najbližšie. Určite by som si to opäť zopakovala o čom svedčí aj to, že sa mi odtiaľ nechcelo odísť.

Lenka Peterková, 3.A

Naše kolegyne z 2.A vyspovedali tohtoročných prvkov.

1. Aký je Tvoj názor na školu?

Simona Vašková: Zo školy mám dobrý dojem.

2. Páči sa Ti, že je malá, alebo by si chcel/a radšej navštevovať väčšiu?

Petra Foksová: Lepšie je, že je malá aspoň sa nestratím.

3. Čo sa ti páči a čo nie?

Barbora Michalková: Páči sa mi to, že sú tu milí učitelia, ich prístup k nám, nie sú nudní, baví ma dejepis. Mám rada tieť voľnú hodinu. Nepáči sa mi, že je to tu iba biele, musíme sa presúvať do učební a niekedy ich neviem nájsť.

4. Čo hovoríš na učiteľský zbor?

Michaela Matušovská: Výborný, lebo sú mladí, je s nimi zábava hlavne s pani profesorkou Michalkovou.

5. Aké predmety máš najradšej a aké by si nechcela mať?

Michaela Ďuricová: Mám rada biológiu, nemám rada informatiku.

6. Ako si sa začlenila do kolektívu?

Monika Valková: Dobre, kolektív je dobrý.

Stanislava Michnová, 2.A

Počas leta sa nám tiež podarilo urobiť rozhovor s Ľubomírom Bajaníkom, ktorý sa tiež zúčastnil Letnej školy žurnalistiky v Ružomberku.

RR: Ako hodnotíte nápad zriadiť Letnú školu žurnalistiky?

ĽB: Ja už som povedal predtým, že takáto škola dokáže dať dobrý základ pre ľudí, aby sa rozhodli, či chcú vôbec študovať žurnalistiku, čo obnáša táto profesia a aspoň čiastočne ich zoznámia so základmi žurnalistiky. Ja to veľmi vítam. Aj to, že tu máte perfektných školiteľov a že vám dávajú priestor na rozhodovanie, či chcete alebo budete pokračovať v žurnalistike.

RR: Tým, že ste sa stali mediálne známym, nestratili ste priateľov?

ĽB: Nie. My sme boli priatelia už z vysokej školy a ja som začínal asi v druhom alebo treťom ročníku na vysokej s televíziou. Vtedy to bola naozaj iba brigáda, to znamená veľa ľudí ma aj nepoznalo, a priatelia, ktorých som tam získal, tak tí zostali. Takže, ak by odpadol niekto po tom, čo som začal pracovať v televízií, tak sme asi neboli priatelia.

RR: Ako je to stým, keď sa moderátor rozpráva? Je schopný zastaviť sa sám, alebo ho musí niekto stopnúť? Ako je to vo Vašom prípade?

ĽB: U mňa je to tak, že niekedy, keď vidím, že niekoho zaujíma, čo hovorím, tak pokračujem, ak nie, snažím sa to stopnúť, ale napr. hovorcovia, keďže redaktor vytrihne iba maličký kúsok z toho, čo povedali, tak sa naučili povedať základné veci v dvoch vetách. Ja sa tiež snažím, aby som nehovoril iba takú omáčku, ale povedal iba základné informácie, ale na druhej strane, keď som s blízkymi, tak dokážem rozprávať aj dlho. Ale nemám úplne dar, ako napr. Iveta Malachovská, že stále rozprávať. (smiech)

Lenka Peterková a Petra Filanová

Na Letnej škole sme sa tiež stretli s moderátorom Lampárne, Patrikom Hermanom.

RR: Ako hodnotíte nápad zriadiť Letnú školu žurnalistiky?

PH: Mne sa to veľmi páči, pretože chodím prednášať na vysoké školy, ale nezaregistroval som, že by takéto veselé podujatie niekde prebehlo. Myslím si, že pre tých mladých novinárov ani nie je veľa príležitostí, vlastne vôbec pre gymnazistov a stredoškóľakov, ktorí sa chcú venovať žurnalistike, existuje len jedna možnosť a to štúrovo pero a potom toto podujatie. Stretnúť sa na škole, ktorú máte študovať, byť tu s ľuďmi, ktorí majú rovnaké záujmy a stretnutia s profesionálnymi novinármi, tak to je skvelá šanca. Určite tieto štyri dni nebudú stratené, aj keď by ste teraz mohli byť niekde na kúpalisku a opaľovať sa, najmä nie pre budúcich novinárov.

RR: A čo by ste poradili začínajúcim novinárom, príp. redaktorom, ako sa presadiť?

PH: U mňa sa to začalo počas štúdia na gymnáziu, to bola tá komická príhoda s neodovzdaným slohom, ktorý vo mne niečo naštartoval. A priznám sa, že keby som vtedy nezačal v školskom časopise, tak by sa zrejme tá iskra vo mne nikdy nezapálila. Časopis ma ale výrazne posunul niekde inde, v ústrety mojej budúcnosti. Potom to prišlo samo. Televízia bola už len čerešničkou na torte. Mne sa ani nesnívalo, že by som raz bol televíznym novinárom. Do konkurzu ma prihlásili moji kolegovia z Mestského úradu v Trnave, ktorí ma tam aj potom dovezli. Ale mne to nepovedali. (smiech) Ale ak by som nerobil

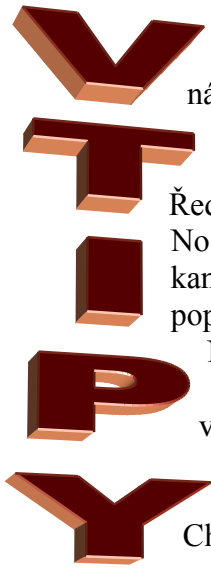
v televízií, zrejme by som pri tej rozhlasovej práci zostal. Ale keď začať, tak na strednej škole, už by si mal rozmyslieť, či toto poslanie naozaj chce robiť. Aj keď je pravda, že novinárom môže byť ktokoľvek a nemusí mať žurnalistiku ani vyštudovanú.

RR: Ako je to s tým, keď sa novinár rozrozpráva?

PH: Dnes to bola asi názorná ukážka, že keď sa dostaneme k slovu (na FF KU sa rozrozprával akurát dosť ☺), ako moderátori už sme zrejme vycvičení, jednoducho ústa sa nám nezatvoria, sme zvyknutí rozprávať veľmi dlho. To znamená, že nás treba tvrdo a nekompromisne zastaviť a rýchlo položiť ďalšiu otázku. Sme jednoducho takí. (smiech)

Petra Filanová, Lenka Peterková

- Během návštěvy v blázinci se ptá návštěvník ředitele, podle jakých kritérií bude rozhodnuto, zda někdo bude zavřen nebo ne.

Ředitel vysvětluje:

No my napustíme vanu vodou, dáme kandidátovi lžičku, hrnek a kýbl a poprosíme ho, aby vanu vyprázdnili.

Návštěvník povídá:

"Aha, rozumím, normální člověk vezme kýbl, aby to šlo rychleji, že?"

Ředitel: Ne, normální člověk vytáhne špunt...

Chcete pokoj s balkonem nebo bez?"

Jeden študent si chcel v univerzitnej jedálni sadnúť na voľné miesto vedľa profesora, ale ten mu na to odvrkol: "Labuť nemôže byť priateľom svine." "No dobre, tak ja teda odletím," odpovedal študent. Profesora odpoveď urazila natoľko, že sa rozhodol študenta potopiť na skúške a tak mu dal najťažšie otázky. Avšak študent na každú jednu otázku v teste odpovedal výborne, a tak profesor, s túžbou študenta potopiť, mu položil poslednú rozhodujúcu otázku: Ideš po ceste a nájdeš dve vrecia, jedno plné zlata, v druhom rozum. Ktoré si vyberieš?" Vreco so zlatom predsa," odpovie začudovane študent. "Ha, no ja by som bral druhé vreco," potešene reaguje profesor. "No vidíte pán profesor, každému si vyberie to, čo mu chýba," chytro odpovie študent. Profesor od zúrivosti schytí študentov test a vpiše: "debil". Študent bez toho, aby sa pozrel do testu, čo mu tam profesor napísal, sa poďakuje a odíde. O chvíľu sa však vráti s testom v ruke a hovorí profesorovi: "Nehnevajte sa pán profesor, podpísali ste sa mi, ale známku ste mi nenapísali."

Výroky študentov

- Osemuholník má deväť vrcholov.
- Učiteľ: Kde by ste hľadali Ilýriu?
Žiak: Na mape.
- Učiteľ: Aké vodopády sú na Slovensku.
Žiak: Niagarské.
- V Smoleniciach je Modrý kameň.
- Učiteľ: Koľko slnečných dní za rok je v Piešťanoch? Žiak: 370.
- Prehliadač je vec, cez ktorú sa pozerá.
- Server je hlavná „hlava“ siete.
- Portál: napr. internetový, ktorý je príslušný ku všetkým ľuďom.
- Softvér je mechanizmus podľa ktorého sa počítač riadi.
- Odkaz: - na odkaze niekomu niečo odkazujeme.
- Vymenujte dve metódy fyziky: poznávací a poučiaci.
- Dve telesá na seba môžu na seba navzájom pôsobiť prostredníctvom fyzikálnych jednotiek.
- Dve metódy fyziky: vektorová a skalárna.
- Na hodine biológie: vretenica (vretenná kosť), záprstnice (záprstné kosti).
- Celulóza vie rozložiť ťažké rafu.
- V ktorom storočí sa prvýkrát hovorí o Slovanoch? V druhohorách.
- Vzduch prúdi akým smerom?
Dopredu.
- Máme 8 črevových zubov (čreňových)
- Ten rozbor si môžu ešte aj namaľovať? (hodina matematiky)
- Práva sa ľuďovi neberú. (človeku)
- U človeka v tele prebieha fotosyntéza.

Tá naša stužková...

Začiatkom novembra začínajú byť študenti 4.A príjemne nervózni. Pýtate sa prečo? Blíži sa predsa dátum 13. november 2010. Pripravuje sa program, píšu sa prejavy, trieda zisťuje nevyhnutnú potrebu vzájomnej spolupráce pri organizovaní jedného z najkrajších večerov, ktoré kedy prežili počas štúdia na gymnáziu. Dievčence vedú dlhé rozhovory tým, ako zo svojich večerných šiat, účesu a vôní môžu vytvoriť zo seba krásne dámy. Chlapci zas premýšľajú, že by bolo fajn konečne kúpiť oblek a naučiť sa valčík.

Pozitívne napätie v triednom kolektíve narastá a chvenie príjemnej sviatočnej atmosféry visí na vlásku.

Nastáva sobotný večer 13. november. V hoteli Piešťany to bzučí ako v úli. Posledné organizačné pokyny a prvé tóny hudby otvárajú stužkovú slávnosť.

Krásne dievčatá a galantní mladí páni, usmiami rodičia a hrdí učitelia. To všetko krásne namiešané dotvárajú úprimné príhovory študentov, učiteľov, rodičov. Každá mamička ako znak vďaky prijíma od svojho syna či dcéry bielu ružu a otec dostáva fľašu vína. Nasleduje prípitok, rodičovský tanec a tanec s učiteľmi.

A po večeri perfektná zábava. Vďaka bohatému vtipnému programu, ktorý je utkaný z humorných scénok z nášho gymnaziálneho života, sa zabávame až do polnoci.

Nasleduje už tradičné rozbitie džbánů a rozdanie torty v tvare kvetu slnečnice. Každý študent predstavuje lupienok tejto sladkej slnečnice.

A potom nasleduje voľná tanečná zábava, dokedy sa vládze.

Na takúto stužkovú sa jednoducho nezabúda. Ďakujeme všetkým, ktorí tento večer dokázali akýmkoľvek spôsobom spríjemniť, či už svojou milou prítomnosťou alebo organizačným pridaním ruky k dobrému dielu.

Veronika Chrvalová
triedna učiteľka 4.A

Gymnázium Vrbové

Každé ráno niekoľko krokov,
každé ráno niekoľko rokov.
Každé ráno nohy naše smerujú
tam, kde nás profesori neustále sledujú.

Tam, kde z tried ozýva sa smiech
a dobré dávajú sa známky.

Potichu i tie zlé – no nech
tam, kde sú nezamknuté zámky.

Tam, kde zborovňa rešpekt má
a v aule má miesto klavír
a ktosi na ňom neč ne hrá.

Kde profesori držia svoje knihy klasifikačné,
kde disciplína, vedomosti cenu majú.

Kde tínedžerov mozgy lačné
práve z kníh čerpať začínajú.

Kde rýchle písmo sa pánom stalo,
kde chceme sa učiť,
aby sme vedeli viac a nie málo,
musíme si myseľ mučiť.

Gymnázium – škola plná múdrosti,
učitelia, študenti v úsmeve a radosti.
Výklady profesorov a poznámky diktované,
ruky čo pero vedú, slová sú zapísané.

Z gympla pôjdeme ďalej, všetkým je zrejmé,
písomky, známky a prihlášky sú samozrejmé.
Na ďalšie štúdium vysokých škôl chystáme hlavy,
na výške študovať budeme to, čo nás baví.

Každý vyberie si smer, jemu blízky vzor,
inžinier, herec, politik, zubár či profesor.

Učiteľom vyšiel cieľ, my splnili si sen, hlavy
nie sú úbohé,

to všetko pekné a ťažké zároveň nám dalo

Gymnázium Vrbové.

Andrea Buzeková, 1. ročník 2A

(príležitostná báseň k 10. výročiu školy)